

• Tudi občani so zadovoljni z delom celodnevne šole, čeprav je res, da so nekateri prekmalu pričakovali čudežne rezultate.

• Nekaj pa se je v štirimesečnem delu že pokazalo: otroci so dobili boljše delovne navade, razredna skupnost je postala bolj enoten kolektiv, še najbolj važno, predvsem za šolarje pa je, da jim šolskih torbic ni treba več nositi domov — razen ob petkih in da so, ko pridejo iz šole, povsem prosti šolskih obveznosti.

• In kako so kaj učenci zadovoljni z novo obliko šole? Povprašali smo Mitjo Kavčiča iz 5. a razreda. »Zdaj mi je veliko bolj všeč, ker se mi doma ni treba učiti, pa tudi šolski uspeh sem izboljšal, saj računam, da bom letos izdelal ob polletju z odličnim. Tudi interesne dejavnosti so zanimive. Edino, kar me jezi, pa je to, da pozimi ne bom mogel po šoli nič smučati«, je dejal simpatični Mitja.

France Kmetič

PARTIZANSKI MITING

Na predvečer praznika republike je bila v dvorani Svobode v Medvodah v počastitev 30-letnice osvoboditve uspela predstava partizanskega mitinga. Predstavo je pripravilo mladinsko amatersko gledališče Medvode pod vodstvom režiserja Petra Militarova in glasbenim vodstvom Janeza Tometa ter z njo navdušilo poslušalce v prepolni dvorani.

MAO 29 RŠ malo HČE

»Poglej, Pepe. Tu piše, da nas pestijo zaloge, da šišensko gospodarstvo ni zavirljivo likvidno, da imamo za cel koš izgub...«

»Ali kaj, glavno je, da pa sicer kar dobro gospodarimo...«

OBČNI ZBOR GODBENIKOV

V soboto, 6. decembra so se na občnem zboru zbrali člani medvoške godbe na pihala. O delu v dveletnem obdobju je spregovoril predsednik Franc Jenko ter poudaril veliko prizadevnost 32 članov, ki so letos že opravili nad 11 tisoč ur igranja ter imeli kar 51 javnih nastopov pod vodstvom kapelnika Vilija Bedenkoviča. Omenil je tudi sodelovanje z okoliškimi godbami ter navezavo stikov z godbo iz Čehoslovaške. Po živahni razpravi so sklenili, da bodo postopoma pomlajevali svoje vrste, slovesno proslavili tisoči nastop ter še bolj zavzeto sodelovali s krajevnimi in občinskimi dejavniki.

Kompas, TOZD Motel Medno želi vsem svojim gostom uspešno novo 1976. leto in se priporoča za obisk.

Delovni kolektiv

NEKOČ VODNJAK, SEDAJ SMETNJAK

V šentviškem hribu je veliko vode, zato so stari šentvidčani pod hribom v bližini »TURBOINSTITUTA« uredili studenec, da bi šentviške perice lahko belile svoje perilo. V poletnem času so se pod njegovo streho hladili turisti, ki so hodili na ali s Toškega čela.

Sedaj, ko smo sodobni in motorizirani, se je studenček posušil. Perice so prenehale s pranjem, ker so se tudi one modernizirale in imajo pralne stroje. Prenehali pa niso s pranjem naši dobri in vrli vozniki avtomobilov...

Ob samem studencu in njegovi okolici najdete vse, kar je potrebno za avto, od raznih oljnih posod pa vse do neuporabnih baterij.

Kaj dela krajevna skupnost? Kaj dela komisija za varstvo okolja in kaj dela turistično društvo? In ševeda — kakšen odnos imajo do akcije »bela Ljubljana«? Studenec je brez vode, ker je zajetje priključeno sedaj k »TURBOINSTITUTU«. Kaj delajo in kako gledajo na to odbor civilne zaščite in krajanje? Cel kup neprijetnih vprašanj, kajne?

Rade Mandič

BRKO KUHA ZA VAS

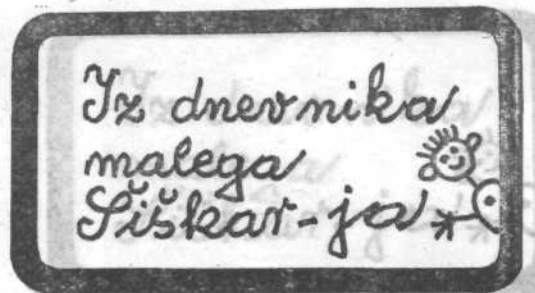
VOJVODINSKI PAPRIKAS

Zrežite na kose 0,5 kilograma svinjskega mesa. Prepražite na olju dve glavici čebule in meso. Dušite vse skupaj, dokler se meso ne omeheča. Dodajte en kilogram naribanega zelja, poper, sladko papriko, malo vode in kuhajte še 20 minut. Predno končate dolijte še 1 deciliter kisle smetane, lahko tudi tik pred serviranjem.

In posladek?

TORTA IZ PALAČINK

Specite 20 do 25 lepih palačink. Še tople položite v okroglo posodo iz jena stekla ter na vsako posujte sladkane mlete orehe. Nato jih prelijte s 4 dcl mleka, v katerem ste zmešali 3 stepene rumenjake, 3 žlice sladkorja in sneg treh beljakov. Na več mestih zloženko prebodite z nožem ter specite v pečici.

PETEK

Ker je zbolela naša tetica Štefka, je mama spokala in šla k njej za cel teden, tako da je pri nas doma blažen mir. Tako sem celo jaz našel minuto časa in napisal nekaj tez v moj dnevnik, z ozirom na kar so me nekateri že zmerjali češ da sem len ker nič več ne pišem pod to firmo. Toda jaz nisem to navedeno ampak preprosto nisem imel časa, ker se bogato udeležujem na raznih področjih, poleg tega sta se pa naša dva zakonca tudi vseskozi nekaj prekljala, tako da ni bilo prave klime za literarno ustvarjanje. No, torej mama je šla in ata je vso zadevo temeljito obeležil v okoliških oštarijah, dokler ni izčrpal črnega fonda in ga je stisnilo, namreč finančno. Navsezadnje sem moral še jaz razbiti prašička, da sem šel v trgovino po nekaj potrebnih potrebščin. Ko sem se vrnil, me je ata krepko nadrž, ker sem marsikaj pozabil in sem moral iti še po pralni prašek »Zajfnica«, čeprav sploh nisem vedel, kaj ima moj prestolozasednik za bregom. Nakar se mi je posvetilo, ko sem mu moral pomagati pri namakanju štumfov, srajc, takšnih in drugačnih drugih kosov perila, pri čemer sva nazadnje namočila vse razen nujno potrebnih gat. Ko sva vse to zrinila v banjo, je ata posipal prašek po zgoraj naštetem in potem sva šla gledat tekmo po televiziji. Sem ga nekajkrat celo vprašal, kaj je z žeto, pa me je skoraj klofnil, ker da ne zaupam v njegove pralne smisle. Potem je bilo že zvečer in me je začelo zebsti, perilo je bilo pa še vedno nedotaknjeno. Ata je koncem desete ure popenil in rekel, da bo razbil televizor, ker laže, ko v cik-caku stalno vpije, da pralni prašek »Zajfnica« pere sam. Namreč, omenjeni prašek ni opral prav nič ampak sva midva potem drgnila perilo pozno v noč kot Indijanca, dokler nisem jaz obupal in rekel, da komaj čakam mamo. Potem je ata izjavil, da ga ponižujem in me skoraj nagarbal; nakar ga je minilo. Obljubil je, da mi nekaj kupi, če te štorije ne bom omenil mami... Obljubil sem.

SOBOTA

Danes je ata že pozabil, da mi bo nekaj kupil in sem mu to z muko spet priklical v spomin. Potem me je pa vprašal, kaj bi rad, nakar sem mu odvrnil, da lego kocke. Rekel ni nič, kar šel je in je tem več rekel takrat, ko se je vrnil. Ozmerjal me je z banditom in ožemalcem pa še sam nisem vedel, kaj ima v mislih. Potem me je vprašal, če mislim, da je direktor tistega šišenskega pajzla, ki ima milijon in tristo jurjev plače, pa sem mu odvrnil, da nimam veze, o čem govori. Razložil je, da ne ve, kje je grešil pri vzgoji, da imam tako visokoleteče želje, kajti so kocke lego tako drage, da si jih tudi sinček omenjenega direktorja najbrž ne more privoščiti več kot enkrat mesečno... Ker sem se cemeril, se je pomiril in me potem dokaj razneženo vprašal, ali ne bi imel raje maggi kock, za katere šušljajo, da so blazno poceni. Mejdus, je za luno. Kaj bom jaz z župnimi koncentratii? Vidite, kaj naredi reklama iz človeka...? Sicer pa, mama je danes sporočila, da prihaja in se že zelo veselimo. Sedaj bo vsaj spet mir v hiši.

Šiščko

tribuna 15